ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים
והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה
לדרתיכם חקת עולם תחגהו שבעת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם
כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל
מיום הראשן עד יום השבעי וביום הראשון מקרא
קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש
הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי
בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת
עולם בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב
שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל
אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
בגר ובאזרח הארץ כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן
הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את
הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה
על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם
לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך
עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת
והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת
לכם ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח
על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו
ויהי בחצי הלילה ויהוה
הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל
בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית
אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם גם
בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי